

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/324/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

1. Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VI.37.319/2024/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 8. § (1) bekezdése, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 130. § (3) bekezdése, valamint a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. 2. § (1) bekezdés 26b. és 26c. pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Tóth Ákos ügyvéd) útján a Kúria Kfv.VI.37.319/2024/8. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 105.K.703.726/2023/8. számú ítélete, valamint a Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) B/10-45/2023. iktatószámú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozó szerint a támadott döntések sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, E) cikkét, M) cikk (2) bekezdését, XII. cikkét, XXIV. cikkét, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [2] Az indítványozó a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 8. § (1) bekezdésének, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 130. § (3) bekezdésének, valamint a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Ht.) 2. § (1) bekezdés 26b. és 26c. pontjainak alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését is kezdeményezte az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján. Az indítványozó szerint a

támadott jogszabályi rendelkezések sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, valamint – a Kp. támadott rendelkezése – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

- [3] 2. Az ügy előzménye a Magyar Állam és a [...] Nyrt. (a továbbiakban: koncesszor) között 2022. július 28. napján a Ht. 53/A. §-a alapján létrejött koncessziós szerződés volt. E szerződés alapján a koncesszor a szerződés hatálybalépésétől kezdődően 35 évre jogosultságot szerzett az állami hulladékgazdálkodási közfeladat (a továbbiakban: koncesszió) ellátására. Ez magában foglalja az intézményi résztevékenység, illetve a közszolgáltatási résztevékenység hatálya alá tartozó hulladékokat és hulladékgazdálkodási szolgáltatásokat.
- [4] 2.1. Az indítványozó 2023. február 2-án a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 43/H. § (1) bekezdés szerinti bejelentéssel élt a GVH-nál. Az indítványozó szerint a koncesszor, valamint a [...] Zrt. (a továbbiakban: koncessziós társaság, a koncesszor és a koncessziós társaság a továbbiakban együtt: bejelentett társaságok) a 2023. július 1-jétől őket megillető hulladékgazdálkodási koncessziós jogosultságok gyakorlásával kapcsolatban a Ht. és annak módosításai következtében kialakult monopolhelyzetet kihasználva gazdasági erőfölénnyel való visszaélést megvalósító előkészítő lépéseket tettek. Az indítványozó szerint a bejelentett társaságok magatartása kárt okoz azoknak vállalkozásoknak, amelyek aktívan működtek azon a hulladékgazdálkodási piacon, amelyen 2023. július 1-jétől már csak a bejelentett társaságok alvállalkozóiként fejthetik ki tevékenységüket. Gazdasági erőfölényes helyzetüket kiterjeszteni kívánják a fennmaradó hulladékgazdálkodási szabadpiacra és a koncesszió hatálya alá tartozó hulladékok árazását a szabadpiaci hulladékok áránál is érvényesítik.
- [5] A GVH B/10-45/2023. számú végzésében azt állapította meg, hogy a bejelentés és az ezzel összefüggésben beszerezett adatok alapján a versenyfelügyeleti eljárás megindításának feltételei nem állnak fenn. Emellett megállapította, hogy a bejelentésben kifogásolt magatartások alapján a Tpv. 21. §-ában foglalt gazdasági erőfölénnyel való visszaélés tilalmának feltételezett megsértése nem valószínűsíthető. A bejelentett társaságok gazdasági erőfölénye a koncesszióval érintett piacon 2023. július 1-től kezdődően valószínűsíthetően fennáll, ezen időponttól kezdődően jogi monopóliummal rendelkeztek a piac egésze felett, azonban az ezt megelőző időszakban, amire a bejelentés is vonatkozik, nem valószínűsíthető, hogy erőfölénnyel rendelkeztek volna. A 2023. július 1. utáni kifogásolt magatartások pusztán a felperes feltételezésein alapulnak. Mivel a koncesszió tartalma állami keretrendszer szerint

előre meghatározott, a Szerződés és a jogszabályok végrehajtása terén hiányzik a piaci autonómia. Nem valószínűsíthető a GVH szerint, hogy a kifogásolt magatartásoknak ténylegesen hatása lett volna a szabadpiacra, illetve a 2023. július 1. utáni kifogásolt magatartások tekintetében az eltelt idő rövideje miatt a magatartások még valószínűsíthetően sem fejthettek ki érzékelhető hatást a szabadpiacon. Megállapította azt is, hogy a koncesszió és az azzal összefüggő jogalkotói döntés jogosságának, tartalmának megítélésére hatáskörrel nem rendelkezik.

- [6] A GVH a koncesszió hatálya alá tartozó hulladékok és szolgáltatások piacát és az azon kívüli hulladékok és szolgáltatások (szabad)piacát azonosította érintett piacként. Ez alapján a lakossági fémhulladék nem szabadpiaci hulladék: a lakossági fémhulladék gyűjtése a koncessziós fémhulladék tekintetében esik a koncesszió hatálya alá, míg az építési-bontási fémhulladék szabadpiaci hulladék. Ez utóbbi szerepelt ugyan az Ajánlati Felhívásban, de azt koncesszor onnan kivette és erről értesítette a pályázókat. A GVH szerint az nem valószínűsíthető, hogy az Ajánlati Felhívás ezen kívül más szabadpiaci hulladékokra is kiterjedt volna, ahogyan az sem, hogy a szabadpiacra kiterjedően információt használtak volna fel vagy, hogy a hulladékgazdálkodási szolgáltatások általános szerződési feltételekbe foglalása érintette volna a szabadpiacot. A Társaságnak szabad mérlegelési joga, hogy milyen körből és feltételekkel választ potenciális vállalkozókat, az alvállalkozók bevonása pedig csak egy lehetőség.
- [7] 2.2. Az indítványozó a végzés ellen közigazgatási pert indított, a végzés megváltoztatását, másodlagosan annak megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte részben eljárásjogi, részben anyagi jogi rendelkezések megsértésére hivatkozással.
- [8] A Fővárosi Törvényszék 2024. február 27. napján kelt 105.K.703.726/2023/8. számú ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az indítványozó nem tudta valószínűsíteni, hogy a bejelentett társaságok magatartása jogszabálysértő lett volna. Az elsőfokú bíróság szerint a Tpvt. 67. § (2) bekezdéséből következően valószínűsíthetően jogsértő magatartás hiányában az GVH-nak már nem kellett vizsgálnia azt, hogy a közérdek védelme szükségessé teszi-e versenyfelügyeleti eljárás lefolytatását, emellett az alperes az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdésének megfelelően indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy nem eredményezi a határozat Ákr. 123. § (1) bekezdés a) pontja szerinti semmisségét az, hogy a bejelentésben kifogásolt magatartások jogsértő jellegének valószínűsítésére

felhozott körülmények között voltak olyanok, amelyeket az alperes hatáskör hiányában nem vizsgálhatott. A Bejelentettek monopóliuma jogszabályon alapul és annak hatályba lépése, vagyis 2023. július 1-jétől kezdődően valószínűsíthetően fennáll, e piac egésze felett jogi monopóliummal rendelkezik. Gazdasági erőfölénnyel való visszaélés nem állapítható meg, mivel a monopólium jogalkotói döntés következménye. Önmagában az sem alkalmas a gazdasági erőfölénnyel való visszaélés valószínűsítésére, hogy az indítványozó a jogi monopóliumot biztosító jogszabályi környezetet uniós jogba ütközőnek tartja. Az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy az alperes az eljárást a Tpvt. 43/H. § (7) bekezdés c) pontja szerinti okok hiányában nem szüntethette meg, valamint a Tpvt. 43/H. § (7) bekezdés d) pontja alapján – hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóság hiányában – áttételtől sem rendelkezhetett, továbbá az Európai Bizottsághoz történő áttétel szükségessége sem merült fel. Az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmet – a CILFIT kritériumokra utalással – elutasította. Végül megállapította azt is, hogy a Tpvt. 43/H. § (10) bekezdése alapján perorvoslatnak nincs helye.

- [9] 2.3. Az indítványozó a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria a Kfv.VI.37.319/2024/8. számú ítéletével megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem nem alapos. A Kúria támadott ítélete szerint az elsőfokú bíróság a tényállást iratszerűen állapította meg, helytállóan foglalt állást az indítványozó kereseti kérelméről és következtetése a versenyfelügyeleti eljárás megindítása feltételeinek hiányát illetően megalapozott. Az elsőfokú bíróság a döntését alaposan, részletesen, a keresetben kifogásoltakra teljes körben kitérve megindokolta.
- [10] A perorvoslat lehetőségét illetően rámutatott, hogy ez olyan jogértelmezési kérdés, ami a Tpvt. és a Kp. együttes értelmezésével állapítható meg. A Kp. 115. § (1) bekezdésére, 116. § e) pontjára, valamint a Tpvt. 43/H. § (7) bekezdés b) pontjára figyelemmel nem volt akadálya az elsőfokú bíróság ítélete érdemi felülvizsgálatának.
- [11] Alaptalan volt az indítványozó törvényes bíróhoz való joga körében tett hivatkozása: a Kúria a rendelkezésre álló peres iratok alapján megállapította, hogy a felperes keresete folytán indult pert az elsőfokú bíróságon a szignálásra jogosult igazgatási vezető 105. K. tanácsra osztotta ki és a közigazgatási perben mindvégig a 105.K tanács járt el és ez a tanács hozta meg az ítéletet is. A jelen közigazgatási ügyben az elsőfokú bíróság nem egyesbíróként, hanem tanácsban járt el, következésképpen a törvényes bíróhoz való jog nem a tanács tagjaiként eljáró bírók, hanem a tanács tekintetében értelmezhető.
- [12] Az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének elutasítását illetően azt állapította meg a Kúria, hogy az indítványozó azon állítása, miszerint az elsőfokú

bíróság nem indokolta döntését, iratellenes. Az elsőfokú bíróság ugyanis ítélete [33] bekezdésében megfelelő részletezettségű indokát adta az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelem elutasításának, ezért tévesen hivatkozott a Kp. 34. §-a folytán alkalmazandó Pp. 130. § (3) bekezdés megsértésére, továbbá a Kúria határozataitól való eltérésre.

- [13] Megállapította továbbá a Kúria, hogy tévesen kérte számon az elsőfokú bíróságon az indítványozó az Ákr. 62. § megsértésének hiányát. A bejelentés alapján folytatott eljárásban –amely a GVH versenyfelügyeleti eljárások kívüli, azt megelőző eljárása – nem alkalmazhatók az Ákr. 62. §-ában foglalt tényállás tisztázásra vonatkozó rendelkezések. A GVH tényfeltárási kötelezettségét a Tptv. 43/H. § (4) bekezdése határozza meg: eszerint nem kell – az érdemi versenyfelügyeleti eljáráshoz hasonlóan – kétséget kizáróan igazolnia és széleskörű bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékokkal alátámasztania a Tptv. 62. § (2) bekezdésében foglalt feltételek hiányának megállapítását. A Kúria szerint az elsőfokú bíróság eleget tett a Tptv. 43/H. § (4) bekezdésébe foglalt követelményeknek. A Kúria rámutatott, hogy a bejelentés alapján folytatott eljárásban a felperesnek (vagyis jelen esetben az indítványozónak) kell igazolnia állításait a valószínűség szintjén, és ehhez bizonyítékait csatolni. Az indítványozó csupán állította a jogsértést felülvizsgálati kérelmében, de nem mutatta be a bizonyítékot, ami valószínűsítette volna a jogsértést [ld. Kf.II.37.661/2019/8.].
- [14] A Kúria rámutatott: a koncessziós szerződés tartalmának vizsgálata bírósági útra tartozik, és nem a GVH hatáskörébe, bár vannak átfedések a bírósági és a GVH hatásköre között. A GVH hatáskörébe a versenyfelügyeleti eljárás megindítása feltételeinek vizsgálata tartozik. A Tptv. 67. § (2) bekezdése határozza meg a versenyfelügyeleti eljárás három feltételét: mivel ezek konjunktívak, ha valamelyik nem teljesül, a GVH nem köteles a többi feltétel megvalósulása vizsgálatára.
- [15] Úgyszintén nem terheli a GVH-t az Ákr. 62. §-a szerinti tényállás-tisztázási kötelezettség az érintett piac meghatározását illetően, csupán annyiban tárgya a bejelentésre indult eljárásnak, amennyiben eldönthető, hogy fennállnak-e a versenyfelügyeleti eljárás feltételei. A Kúria szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a fémkereskedelmi piac önálló piacként történő figyelembe vétele nem indokolt.
- [16] Végül utalt arra, hogy a Tptv.-ben foglalt tilalmakat akkor lehet alkalmazni, ha az adott magatartás nem állami intézkedés egyenes következménye: a bejelentett társaságok hulladékgazdálkodási koncessziós piacon kifejtett tevékenysége akkor bír relevanciával, ha a szabadpiacra gyakorolt hatásuk valószínűsíthető.
- [17] Arra is rámutatott a Kúria, hogy az uniós tagállamok versenyhatóságai párhuzamos hatáskörökkel rendelkeznek és mindaddig jogosultak eljárni, amíg az Európai

Bizottság azonos tényállás mellett és azonos jogsértés miatt eljárást nem indít. A jelen ügyben az áttétel az Európai Bizottsághoz fel sem merült.

- [18] 3. Az indítványozó ezt követően terjesztett elő alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. § -a alapján, amelyben kérte a bírósági és etikai bizottsági döntések Alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, E) cikke, M) cikk (2) bekezdése, XII. cikke, XXIV. cikke, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján.
- [19] 3.1. Eredeti indítványában az indítványozó egyrészt arra hivatkozott, hogy az ítélező tanács összetétele az eljárás során változott (a tanács egyik tagja személyében változás történt), amelyről az indítványozót külön nem értesítették. Álláspontja szerint ezzel sérült a törvényes bíróhoz való joga, és véleménye szerint a személyi változás következtében ténylegesen nem három, hanem négy bíróból álló tanács döntött az ügyben. Hivatkozott ezzel összefüggésben arra is, hogy az ügyben eljáró tanács kifejezetten az ügyelosztási rend szerint meghatározott három bírót jelenti. Továbbá a Kp. 8. § (1) bekezdése alapján az indítványozó ügyében három hivatásos bíróból álló tanácsban ítélezik a bíróság – vagyis a Kp. alapján nincs lehetőség arra, hogy négy hivatásos bíróból álló tanács járjon el az ügyében. Álláspontja szerint nem annak van jelentősége, hogy hányas számú tanácsra osztják ki az ügyet, hanem annak, hogy a Bszi. 8. § (2) bekezdése és a Kp. 8. § (1) bekezdése alapján személy szerint mely bírókra osztják ki az ügyet. Az indítványozót tehát elvonták az ügyben eredetileg kijelölt bírótól, amikor a tanácsban egy másik bíró került az indítványozó számára ismeretlen okból a helyére. A bírói tanácsok összetételének *ad hoc* változtatása az indítványozó szerint aláássa az ítélezés folyamatosságának követelményét. Ezért az indítvánnyal támadott bírósági döntések az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogbiztonságot és a XXVIII. cikk (1) bekezdését is sértik.
- [20] Az indítványozó kérte a Kp. 8. § (1)-(2) bekezdése alkotmányossági vizsgálatát abban az esetben, ha a támadott bírósági döntések alaptörvény-ellenessége nem állapítható meg, mivel a Kúria ítélete azt mondta ki az indítványozó szerint, hogy a közigazgatási perekben eljáró tanácsok nem három, hanem négy hivatásos bíróból állnak. Ezért a Kp. 8. § (1)-(2) bekezdése sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogbiztonságot és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [21] Az indítványozó hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bírósági eljárás során kérte előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését, azonban kérelméről a bíróság nem hozott külön végzést, így nem ismerhette meg az elutasítás indokait, ezzel a Pp. 130. § (3) bekezdésével ellentétes döntést hozott. Ezzel összefüggésben hivatkozott a

26/2015. (VII. 21.) AB határozatra is. Az indítványozó szerint, ha a bíróság végzést hozott volna az előzetes döntéshozatali eljárás elutasításáról, abból kiderült volna az indítványozó számára, hogy az elutasító döntés meghozatalakor az eljáró tanács személyi összetételében megtörtént-e a változás. Ez a tisztességes eljáráshoz (indokolt bírói döntéshez) való jogát sérti.

- [22] Az indítványozó vagylagosan – ha a támadott döntés alaptörvény-ellenessége nem volna megállapítható – a Pp. 130. § (3) bekezdése alkotmányossági vizsgálatát is kezdeményezte. Álláspontja szerint a Pp. 130. § (3) bekezdése sérti az Alaptörvény B) cikkét.
- [23] Az indítványozó szerint a tisztességes verseny elvének sérelmére tekintettel az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdését sérti, hogy a Ht. 92/I. §-ával ellentétesen jogalap nélkül folytathattak koncessziós tevékenységet a bejelentett társaságok. Álláspontja szerint az államnak azáltal is biztosítania kell a tisztességes versenyt, hogy aktívan fellép a gazdasági erőfölénnyel való visszaélés ellen. Ha a GVH elmulasztja feladata teljesítését és ezzel lehetővé teszi azt, hogy egyes piaci szereplők kizárólagossággal úgy folytathatják tevékenységüket, hogy erre jogalappal nem rendelkeznek, és ezzel más piaci szereplők számára ellehetetleníti a szabad piacra lépést, sérül az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdése.
- [24] Az Alaptörvény E) cikke kapcsán arra hivatkozott az indítványozó, hogy az uniós jog élvez prioritást a nemzeti jogszabályokkal szemben. Álláspontja szerint az, hogy az érintett áruk piaca kizárólag egyetlen magyar vállalkozás számára van fenntartva piacszerűítésnek minősül, ezzel a magyar szabályozás, illetve gyakorlat mesterségesen szűkíti az érintett piacot és torzíja a versenyt. Az Alaptörvény E) cikke szerinti lojális együttműködés elvét sértik a támadott bírósági döntések az indítványozó szerint.
- [25] Hivatkozott még ebben a körben az Alaptörvény B) cikkének sérelmére is, mivel a normavilágosság követelményét sérti az indítványozó szerint az, hogy a Ht. 2. § (1) bekezdés 26b. és 26c. pontja alapján nem határozható meg egyértelműen, hogy mely konkrét hulladékok tekintetében kíván a Ht. kizárólagosságot biztosítani a koncesszornak, illetve a koncessziós társaságnak, illetve hogy a hulladékpiac és fémkereskedelmi piac egésze vagy csak egy része, és mely része felett szereztek kizárólagosságot. Az indítványozó álláspontja szerint a Ht. hivatkozott rendelkezéseit nem lehet úgy értelmezni, hogy az egységes önálló hulladékpiac felett kizárólagos hatalmat kaptak volna, hanem pusztán a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás tekintetében. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás nem terjed ki a fémkereskedelmi tevékenységre, márpedig a bejelentettek csak a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának kötelezettségét kapták meg. Az indítványozó szerint a Ht. 2. § (1) bekezdés 26b. és 26c. pontjai normavilágosságának

hiánya a tisztességes verseny fenntartását is veszélyezteti, ezek alkalmazása miatt őt hátrány érte a bírósági eljárás során.

- [26] A Koncessziós Szerződés 43.9.22, 43.10. és 43.10.01. pontjai kapcsán – a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való jog sérelme körében – arra hivatkozott az indítványozó, hogy nem várható a hatóságoktól és a bíróságoktól részrehajlástól mentes döntéshozatal abban az esetben, ha az egyik fél a Magyar Állam, mivel maguk is az állam részei. A Koncessziós Szerződés olyan feltételeket határozott meg, amelyek hátrányosak a Magyar Államra, mint szerződő félre nézve.
- [27] Végül az Alaptörvény M) cikke, XII. cikke és B) cikk (1) bekezdése kapcsán arra hivatkozott az indítványozó, hogy a közzétett ajánlati felhívásban valótlanul szerepelt az építési-bontási hulladék, ami az indítványozó szerint megtévesztő tájékoztatás volt, amit a GVH és az eljáró hatóságok adminisztratív hibának minősítettek, azonban ténylegesen gazdasági erőfölénnyel visszaélésnek minősül. Ugyanis egyes szereplőket távol tarthat az ajánlattételtől, vagy a téves tájékoztatás alapján tehetnek ajánlatot, ami ezen versenytársak hátrányos helyzetbe hozásával versenyt torzító hatású lehet. Az Alaptörvény M) cikk kapcsán arra utalt, hogy a bejelentettek magatartása, így a valótlan tájékoztatás és annak kifejtett hatása „sértheti ezt az alapelvet”. Az Alaptörvény XII. cikkét az sértheti az indítványozó szerint, hogy a téves tájékoztatás miatt egyes vállalkozások nem nyújtottak be ajánlatot, ami a vállalkozáshoz való jog aránytalan korlátozását eredményezi. Álláspontja szerint a valótlan tájékoztatás adminisztratív hibának minősítése a jövőre nézve is káros hatást eredményezhet, és azt az üzenetet közvetíti, hogy ilyen hivatkozással a vállalkozás kibújhat a versenyjogi következmények alól. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése kapcsán arra hivatkozott az indítványozó, hogy a téves tájékoztatás adminisztratív hibának minősítésével a Kúria indítvánnyal támadott ítélete jogbizonytalanságot idézett elő, mivel emiatt a gazdasági szereplők nem tudhatják, hogy melyik tájékoztatásban bízhatnak.
- [28] Indítványozó szerint a bejelentettek erőfölényes helyzetben voltak, ezzel kapcsolatban a GVH jogértelmezése téves és formalista volt.
- [29] 3.2. Az Alkotmánybíróság főtítkára az indítványozót tájékoztatta arról, hogy indítványa nem tesz eleget az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdése szerinti indokolási követelményeknek, továbbá az indítványában hivatkozott Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, E) cikke és M) cikke kapcsán arról, hogy alkotmányjogi panaszt csak alapjog sérelmére hivatkozással terjeszthető elő, az Alaptörvény XXIV. cikkére és XXVIII. cikk (1) bekezdésére hivatkozó indítványi elem kapcsán arról, hogy e két alapjog egymástól eltérő tartalmú, végül arról, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz feltétele, hogy csak olyan jogszabályi rendelkezés

támadható ez alapján, amelyet a bíróság az ügyében alkalmazott. Mindezek alapján felhívta az indítványozót hiánypótlásra.

- [30] 3.3. Az indítványozó az indítvány-kiegészítésben eredeti indítványát azzal egészítette ki, hogy az Alaptörvény XXIV. cikke szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelmére a GVH eljárásával kapcsolatban, míg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére a bírósági eljárással kapcsolatban hivatkozott. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelme körében indítvány-kiegészítésében hivatkozott a Kp. 99. §-ára, ami alapján a versenyügyekben az eljárás többnyire egyfokú eljárást jelent. A Kúria felülvizsgálati eljárása a Kp. 118. §-án alapul: ha a Kúria nem fogadja be a felülvizsgálati kérelmet, akkor a jogerős döntéssel befejeződik az eljárás. Az indítványozó szerint a Kúria ügyterhe és ügyelosztási rendje miatt kiüresedhet a bíróhoz való jog például a keresetet elbíráló tanács személyi összetételének változása miatt.
- [31] Indítvány-kiegészítése szerint a Pp. 130. § (3) bekezdésének alkotmányossági vizsgálatát abban az esetben kéri az indítványozó, ha az Alkotmánybíróság el kíván térni a 26/2015. (VII. 21.) AB határozatában foglaltaktól.
- [32] Az indítványozó hivatkozott továbbá arra, hogy a [...] Zrt. nem szerezte meg a tevékenység folytatásához szükséges hatósági engedélyeket.
- [33] Az Alaptörvény M) cikkének sérelmét állító indítványi elemet kiegészítette az Alaptörvény XII. cikk sérelmére hivatkozással. Ennek körében előadta, hogy a tisztességesen működő piaci szereplők ellehetetlenülését és a gazdasági verseny torzulását idézi elő, ha tőkeerős vállalatok jogalap nélkül szereznek megkerülhetetlen befolyást egy adott piac felett.
- [34] Végül hivatkozott arra, hogy – a koncessziós társaság által is elismerten – hibás tájékoztatást tettek közzé, ami súlyosan sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot és a vállalkozás szabadságát. Álláspontja szerint az érintett gazdasági szereplőkön túlmenően a teljes piaci környezetet kedvezőtlenül befolyásolja, ha jogkövetkezmények nélkül közölhet félrevezető vagy hamis információkat egy ajánlati felhívásban.
- [35] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a alapján elsőként azt vizsgálta, hogy az indítványi kérelem megfelel-e az Abtv. és az Ügyrend szerinti befogadási feltételeknek.

- [36] 4.1. Az indítvánnyal támadott felülvizsgálati ítéletet az indítványozó jogi képviselője 2024. december 3-án vette kézhez, az alkotmányjogi panaszt 2025. január 27-én, határidőben nyújtotta be az elsőfokú bíróságon.
- [37] Az ügy előzménye, hogy az indítványozó a jogerős döntés ellen alkotmányjogi panaszt terjesztett elő [IV/2238/2024.], amelyet az Alkotmánybíróság a folyamatban lévő felülvizsgálati eljárásra tekintettel visszautasított.
- [38] Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségek kimerítése után terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [39] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a Kúria támadott ítélete az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint alkotmányjogi panasszal támadható. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az alapügyben hozott törvényszéki ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte. Figyelemmel arra, hogy az indítványozó a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott érdemi döntését támadta, továbbá az indítványozó a jogerős döntést külön alkotmányjogi panasszal is megtámadta, a Kúria ítélete és a jogerős döntés alaptörvény-ellenessége is vizsgálható jelen eljárásban.
- [40] 4.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett ítélettel zárult ügyben felperes volt, s a perben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [41] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében alkotmányjogi panasz Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható. Az indítvány Alaptörvényben biztosított jog sérelme körében megjelölte Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, E) cikkét, M) cikk (2) bekezdését, XII. cikkét, XXIV. cikkét valamint XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [42] Az indítványban felhívott B) cikk (1) bekezdése nem Alaptörvényben biztosított jogról rendelkezik. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a jogállamiság nem alapjog, annak sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben lehet alapítani, mégpedig a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén [ld. pl. 3268/2012. (X. 4.) AB végzés]. Jelen indítvány – amely a normavilágosság sérelmére hivatkozott – nem tartozik e kivételes körbe. Nem tekinthető továbbá Alaptörvényben biztosított jognak az Alaptörvény E) cikke és M) cikk (2) bekezdése sem, e

rendelkezések alapján konkrét alapjogsérelem nem állapítható meg. Az alkotmányjogi panasz ezen részében – mivel nem Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozott – nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontjában foglalt követelménynek.

- [43] Tekintettel arra, hogy az indítvány a Pp. 130. § (3) bekezdése és a Ht. 2. § (1) bekezdés 26b. és 26c. pontja alkotmányossági vizsgálatát az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alapján normavilágosság sérelmére hivatkozással kérte, ezért ezen indítványi kérelmek nem felelnek meg az Abtv. 26. (1) bekezdés *a)* pontjában foglalt követelménynek, így érdemben nem vizsgálhatók.
- [44] 4.3. Az Alkotmánybíróság az indítványnak az Alaptörvény XII. cikke, a XXIV. cikke, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állító része tekintetében a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt egyes követelményeknek.
- [45] Az indítvány pontosan megjelölte a támadott bírósági döntéseket és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit.
- [46] A határozott kérelem követelménye magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadály” {lásd legutóbb: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [47] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem tesz eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pont szerinti követelménynek az Alaptörvény XXIV. cikk sérelmét állító részében, mivel az indítvány erre a rendelkezésre vonatkozó önálló érvelést nem adott elő, annak sérelmét csupán a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmén keresztül állította. Úgyszintén nem tesz eleget a határozott kérelem követelményének az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított azon indítványi elem, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állította a Kp. 8. § (1) bekezdésével összefüggésben, ugyanis az indítvány nem fogalmazott meg értékelhető alkotmányossági érveket: a Kúria jogértelmezésére tekintettel kérte a Kp. 8. § (1) bekezdésének alkotmányossági vizsgálatát.
- [48] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány kizárólag az Alaptörvény XII. és XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító részében adott elő indokolást, ezért a

továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány ezen elemében megfelel-e az Abtv. 29. §-ában foglalt követelménynek.

- [49] 5. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [50] 5.1. Az Alaptörvény XII. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét illetően a támadott ítéletekben foglalt bírósági jogértelmezést és annak az ítéletekben történt alkalmazását vitatta az indítványozó, és ezzel összefüggésben az Alaptörvény sérelmére vezető törvénysértésre hivatkozott.
- [51] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján azt állapította meg, hogy az indítvány valójában a támadott bírósági döntés felülbírálatára irányul, az indítványozó azért fordult az Alkotmánybírósághoz, mert megalapozatlannak, tévesnek és jogellenesnek tartja az ügyében hozott jogerős döntést, vagyis – tartalmát tekintve – a bíróságok jogértelmezésének és jogalkalmazásának helytállóságát vitatja, és lényegében egy megismételt felülvizsgálati eljárásra irányul az indítvány.
- [52] Az indítványozó szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező törvényes bíróhoz való joga azért sérült, mert az ügyében eljáró tanácsában indokolatlan bírócserére került sor. „Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az eljáró bírói tanács tagjaiban bekövetkezett változás perjogi, törvényességi kérdés, amellyel összefüggésben már rögzítette, hogy: »a törvényes bíróhoz való jog alkotmányos elvből [...] semmiképpen sem következik az, hogy a bíró személye, vagy – mint jelen esetben – az eljáró tanács összetétele az eljárásra vonatkozó törvényi rendelkezések betartása mellett ne változhatna az eljárás során« {3145/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [32]}” {3026/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [30]}.
- [53] Az indítványozó szerint a tisztességes eljáráshoz való jogot sérti, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett külön végzésben az előzetes döntéshozatali eljárás iránti kérelméről, így az erre vonatkozó döntésnek nincs az indokolása. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy – amint arra a Kúria indítvánnyal támadott ítélete is rámutatott – az elsőfokon eljáró bíróság a Pp. 130. § (3) bekezdése alapján legkésőbb az eljárás lezáró ítéletben köteles indokolni az előzetes döntéshozatali

eljárást kezdeményező kérelmet, amelyet az elsőfokon eljáró bíróság ítéletének [33] szakasza tartalmaz, amely kellő indokolását adta az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezést elutasító döntésnek. Ez a megállapítás összhangban áll az indítványozó által hivatkozott 26/2020. (XII. 2.) AB határozatban foglaltakkal. Figyelemmel arra, hogy az indítvány ezen részében is törvénysértésre és a vonatkozó jogszabályi rendelkezés téves alkalmazására hivatkozott, az Alkotmánybíróság utal vonatkozó gyakorlatára, miszerint „[ö]nmagában egy eljárási törvény megsértése sem eredményezi minden esetben az igazságos döntéshez vezető peres eljárás méltánytalanságát. Ezek ugyanis törvényességi és nem alkotmányossági kérdések. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az indítványozó csupán a Kúria eltérő, és számára pervesztességet eredményező értelmezését sérelmezi. Ezért a tisztességes eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] sérelme [...] nem volt megállapítható.” {3373/2019. (XII. 19.) AB határozat, Indokolás [41]}

- [54] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése – az eljárási jogi szabályokban foglaltak szerint – a jogalkalmazó feladata. A bíróságok döntése szükségszerűen érinti a peres felek perbe vitt jogait és jogos érdekét. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {lásd: 3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [55] Az indítványozó az Alaptörvény XII. cikke és a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állította azért is, mert a GVH és a bíróságok tévesen alkalmazták a gazdasági erőfölényre vonatkozó szabályokat, valamint a koncessziós szerződés megszűnésének feltételeit, vagyis döntésük törvénysértő volt az indítványozó szerint.
- [56] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszban kifejtettek alapján emlékeztet arra, hogy a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban biztosított jogokat védi. A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott jogsérelmek orvoslásának eszköze. A rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adnak alapot alkotmányjogi panaszra {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [57] A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben – többek között – azt az elvárást tartalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegére vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Az Alkotmánybíróság azt nem vizsgálhatja, hogy az indokolásban megjelenő érvek mennyiben megalapozottak, csak azt értékelheti, hogy a bíróság a döntésében az ügy érdemi, lényegi részeire

vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálta-e, és értékelő tevékenységéről számot adott-e {lásd: 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]}. A konkrét ügyben az indítvánnyal támadott jogerős döntés részletes érvelést és indokolást tartalmaz a keresetben felvetett kérdések vizsgálatának eredményéről.

[58] Az Alkotmánybíróság erre tekintettel megismétli azon korábbi megállapítását, hogy a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}.

[59] 6. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság – figyelemmel az Abtv. 26. § (1) bekezdésére, 27. § (1) bekezdésére, 29. §-ára, valamint 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjára – megállapította, hogy az indítvány nem tartalmaz olyan indokot, ami alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná alá, ezért azt az Abtv. 56. § (2)-(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 11.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró